

HVERNIG VAR MÉR ÆTLAÐ AÐ LIFA?

HEF PRÁ

BYRJADU HÉR

B

að leggja **UNDIRSTÖÐUR**

1

að þrá **EINLÆGNI**

2

að dýpka **TRÚ**

3

að reiða sig á **GUÐLEGAN MÁTT**

4

að taka þátt í **STARFI GUÐS**

5

Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.

Sálmarnir 27.4

hagnýtar leiðbeiningar um göngu með Guði

G A V I N A N T H O N Y

hægt er að sækja fleiri eintök hjá www.adventistar.is/eintra

© 2021 Gavin Anthony

Síðast uppfært September 2021

Þýðing: Einar Valgeir Arason
Prófarkalestur: Þóra Lilja Sigurðardóttir

Það væri gaman að vita ef þessi bók hefur hjálpað þér og þá hvernig! Ef þú vilt hafa samband eða þig vantar fleiri eintök, þá vinsamlegast hafið samband hér:
gavin@reflectingJesus.org

efnisyfirlit

- 1 allt er viðbrögð við kærleika / 32
- 2 sköpun mín var til dýrðar Guði / 34
- 3 Guð skapaði mig í sinni mynd / 36
- 4 vandi okkar allra / 38
- 5 hvernig áform Guðs kemst í samt lag / 40
- 6 hvers vegna að fylgja áformi Guðs? / 42
- 7 hversu mikið er hægt að breytast? / 44
- 8 geimárás á hönnun Guðs / 46
- 9 leiðsögukort fyrir ferð þína / 50
- 10 okkur er ekki ætlað að ferðast ein / 54
- 11 endurreisnarferlið / 56
- 12 hjartavandamál / 62

Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.

allt er viðbrögð við kærleika

ferð hin kristna hefst með því að mæta kærleika Guðs

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

1

rétt stefna tekinn

Ég var að tala við mann sem sagðist vera að yfirgefa kirkjuna. Hugsun skaut upp í huga mér og ég spurði: „Hefurðu einhvern tímann reynt kærleika Guðs?“ Hann leit ringlaður á mig og svaraði „nei.“

Ég hef hugsað mikið um þetta samtal. Eitt var á hreinu: ef hann hafði aldrei mætt kærleika Guðs þá var augljóst að kærleiki Guðs var ekki ástæðan fyrir því að hann hóf að sækja kirkju eða ákvað að verða kristinn.

1. Hvers vegna ákveður fólk að verða kristið eða sækja kirkju?

Fólk ákveður að fylgja Jesú vegna þess að það er sannfært um „sannleikann“. En ef þú reynir að vera kristin án þess að mæta persónunni Guði, sem er sannleikurinn, þá getur trú þín auðveldlega orðið að formstrú—trúarlegum venjum og helgisíðum sem eru þurrir, leiðinlegir og íþyngjandi. Slík uppskrift mun ekki veita þér gleði eða tilgang í lífinu.

Við þurfum því að átta okkur á hvað kristni og kirkjusókn snýst um. **Kristnin er ekki aðeins listi hugmynda heldur samband við persónu.** Ef persóna Guðs er ekki upphafsreitir minn mun kristið líf mitt byggjast á öðru. Ég mun leitast við að fylgja Jesú, ekki vegna þess að það sem hann sagði sé mikilvægt og satt, heldur líka vegna þess að ég hef upplifað kærleika hans í minn garð. Allt sem ég geri í kristilegu lífi mínu ætti að byggjast á viðbrögðum við áþreifanlegri og persónulegri reynslu af kærleika Guðs.

kærleikurinn er upplifun

Þar sem kærleikur Guðs er kjarni kristindómsins þá er guðlegur kærleikur ekki bara guðfræðileg hugmynd til að örva huga minn heldur reynsla sem snertir hjarta mitt. Að njóta kærleika veitir okkur tilfinningu um öryggi, það að tilheyra, fullvissu um að allt sé í lagi, um að við séum einhvers metin, um að ég geti gert mistök án þess að verða afneitað. Þannig verkar guðlegur kærleiki á líkama, huga og anda. Sem foreldri vil ég vil að börn mín upplifi guðlegan kærleika gegnum mig og hins sama óska ég þeim sem koma til kirkju. Við verðum aldrei söm eftir að mæta guðlegri ást.

YFIRLIT

□ **Sönn kristni sprettur af því að upplifa kærleika Guðs**

□ **Kristindómur er ekki heimspeki/lífssýn heldur samband**

□ **Þegar ég upplifi kærleika Guðs mun ég 1) vera bjargarlaus í synd minni, 2) gefast Guði í iðrun, 3) gefast Guði algerlega svo að eðli Guðs komi í stað syndugs eðlis míns, 4) treysta orðum Guðs**

hvernig veit ég að Guð elskar mig?

Guð sýnir kærleika sinn á mismunandi hátt . . .

2. Biblían segir það beint (Jóh 3.16)
 3. Gegnum kærleika annarra (1Jóh 4.7)
 4. Sögulega staðreyndin um að Jesús dó fyrir mig (1Jóh 4.10)
 5. Með því að upplifa náð og fyrirgefningu Guðs (Ef 2.4-5)
 6. Með fegurð náttúrunnar (Sálm 19.1)
 7. Heilagur andi sannfærir mig um að ég sé barn Guðs (Róm 8.16)
 8. Fleiri tillögur?
-

áhrif þess að upplifa kærleika Guðs

Hvað gerist hjá okkur þegar við upplifum kærleika Guðs? Biblían nefnir a.m.k. 4 afleiðingar þess að upplifa kærleika Guðs . . .

9. **Ég finn fyrir öryggi og að ég sé einhvers virði** (Róm 8.16, 31-39)
 10. **Ég get elskað aðra** (1Jóh 4.19)
 11. **Ég finn fyrir bjargarleysi í synd minni og þrá til að hverfa frá henni** (Lúk 5.4-8)
 12. **Er ég gef hjarta mitt Guði og þrái að guðlegt eðli hans komi í stað syndugs eðlis míns þá mun ég líkjast Jesú** (2Kor 3.18). Þegar ég stöðuglega gefst Guði með því að líta á Jesú fremur en mig verð ég sífellt líkari honum.
 13. **Fleiri áhrif?**
-

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

sköpun mín var til dýrðar Guði

ég þarf að skilja tilgang Guðs með líf mitt

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

2

YFIRLIT

- **sköpun mín snýst um að opinbera náð Guðs**
 - **dýrð Guðs er lyndiseinkunn hans**
- **ég opinbera dýrð Guðs með veru Heilags anda í mér**
 - **þegar Heilagur andi Guðs býr í mér mun ég opinbera lyndiseinkunn Guðs—því Guð sjálfur býr í mér**

áform Guðs með líf mitt

Er við skoðum áform Guðs með líf okkar þurfum við að íhuga tilgang lífs okkar.

1. Hver er tilgangur lífs þíns í ljósi síðustu ára?

Skoðum þetta nánar. Árið 1643 bað enska þingið hóp guðfræðinga og leikmanna að endurbæta þjóðkirkju England. Hópurinn kom saman í Westminster Abbey um fimm ára skeið og samdi trúarjátningu sem þingið samþykkti. Þá var fólki, einkum börnum, kennt helstu atriði kristinnar trúar með með spurningum og svörum. Eitt spurningaheftið, Minna Westminster spurningakverið, hefst með spurningu og svari:

Sp: Hvert er helsta hlutverk mannverunnar?

Sv: Helsta hlutverk hennar er að gefa Guði dýrð og njóta hans um eilífð.

2. Lestu Jesaja 43.6-7. Hver segir Guð að sé tilgangur með sköpun lýðs Guðs?

Í þessum versum notar Guð orðin „skapað“, „myndað“ og „mótað“ og það beinir lesandanum að sköpun heimsins. Guð segir að þegar hann í upphafi skapaði Adam og Evu í Eden þá skapaði hann þau sér til dýrðar – og sá tilgangur er enn drifkraftur Guðs. Við munum skoða vel tilgang okkar sem mannvera í þessari bók, en þessi vers eru kannski þau mikilvægustu þegar tilgangurinn er skoðaður frá sjónarhorni Guðs. Guð segir afdráttarlaust að hann hafi skapað mannverur sér til dýrðar.

3. Lestu Efesusbréf 1.11-14. Hverja segir Páll vera ástæðuna fyrir því að Faðirinn hafi valið þig til að njóta heilagleika og arfleifðarinnar sem barn hans þegar þú reiðir þig á hjálpræði Jesú þér til handa?

Allar mannverur voru upphaflega skapaðar Guði til dýrðar og það stendur enn – jafnvel þótt syndin hafi stimplað sig inn í líf okkar. Reyndar kom Jesús til jarðar til að tryggja að við gætum samt lifað Guði til dýrðar.

hvað er dýrð Guðs?

Samkvæmt þessum versum þýðir það að vera sköpuð Guði til dýrðar að vera sköpuð til heiðurs honum. Guðs er heiðurinn því hann skapaði okkur. En hvers vegna er þetta Guði heiður? Til að svara þessu þurfum við að íhuga fyrst dýrð Guðs sjálfs.

4. Lestu 2. Mósebók 33.18-23 og 34.5-7. Hvað er dýrð Guðs?

Ef dýrð Guðs er lyndiseinkunn hans hvernig geta mannverur þá gefið Guði dýrð og heiður? Við byrjum að sjá svarið í mikilvægri mynd Gamla testamentisins. Þegar Guð bauð lýð sínum að reisa tjaldbúð var það til þess að hann gæti „búið mitt á meðal þeirra“ og haft náið samband við fólk sitt (2Mós 25.8). Daginn sem þjónustan hófst fyllti líkamleg dýrð Guðs tjaldbúðina og síðar musterið (sjá 2Mós 40.35-36 og 2Kron 7.1-2). En á dögum Nýja testamentisins fyllir dýrð—persóna, lyndiseinkunn—Guðs ekki musteri af steini heldur allt annað.

5. Lestu 1. Korintubríf 6.19. Hvernig er þér lýst?

6. Lestu Efesusbréf 3.17. Í hverju vill Guð búa?

7. Lestu Galatabréfið 5.22-23. Hvað verður sýnilegt þegar Andi Guðs kemur inn í líf þitt?

Samantekt

Líkamleg dýrð Guðs er sýnilegt tákni um innri hreinleika og eðli. Hann opinberaði líkamlega dýrð sína í tjaldbúðinni og musterinu þegar hann kom til að búa meðal lýðs síns. Nú ert þú musteri Guðs og hann þráir nánd við þig með því að dvelja í hjarta þínu og lífi. Eins og raunveruleg dýrð Guðs skein út úr tjaldbúð og musteri Gamla testamentisins þannig er dýrð lyndiseinkunnar Guðs fyrir návist Heilags anda ætlað að skína út úr musteri Guðs – lífi þínu. Þér er ætlað að opinbera dýrð Guðs og þrátt fyrir áhrif syndarinnar vill Guð að líf þitt opinberi heiminum dýrð hans – lyndiseinkunn hans. Og þegar þetta gerist þá er Guði sjálfum heiður sýndur og dýrð hans fyllir jörðina, með hverju og einu lífi í senn.

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

Guð skapaði mig í sinni mynd

Ímynd Guðs skilgreinir hvað er að vera mannleg

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

3

YFIRLIT

- við vorum sköpuð í Guðs mynd
- ímynd Guðs er allt sem ég er: vitsmunalega, tilfinningalega, líkamlega og andlega
- lyndiseinkunnin er lykilatriði í ímynd Guðs
- ímynd Guðs skilgreinir hvað það er að vera mannleg

skilgreind við sköpunina

Biblían hefst á sköpun heimsins og erum við innifalin. Við lesum:

Þá sagði Guð: „Vér viljum gera manninn eftir vorri mynd, líkan oss. Hann skal drottna yfir fiskum sjávarins, fuglum loftsins, búfénu, villidýrunum og allri jörðinni og öllum skriðdýrum sem skriða á jörðinni. Og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd. Hann skapaði hann eftir Guðs mynd. Hann skapaði þau karl og konu. (1Mós 1.26-27).

Í þessum versum eru mannverurnar sagðar vera „eftir vorri mynd, líkar oss . . . sinni mynd . . . eftir Guðs mynd“. **Samkvæmt Biblíunni þróast þú ekki af tilviljun eða handahófi, heldur vorum við hönnuð af Guði sjálfum – „í sinni mynd“.** Þannig skilgreinir ímynd Guðs hvað það er að vera mannleg.

1. Hvernig er Jesú sjálfum lýst? (Kólossubréfið 1.15)

2. Hvað segir Páll að gerist þegar við horfum á Jesú? (2. Korintubréf 3.18)

brennandi spurning

En hvað er ímynd Guðs? Þetta hefur verið rökrætt öldum saman. En við þurfum að skilja þetta sem best. Því ef ímynd Guðs skilgreinir hvað er að vera mannleg, **þá er ímynd Guðs fyrirmynd þess sem við eigum að vera og gera.** Hluta svarsins er að finna við sköpun Adams.

3. Ímynd Guðs – hvað felur þetta í sér? (1. Mósebók 2.7).

Þetta vers lýsir mannverum sem samblandi af mold og lífsanda. Versið segir mold plús lífsanda vera „lifandi veru“. Aðrar þýðingar nota orðið „sál“. Venjulega hefur verið lítið á sálina sem einhvers konar gufu sem er aðskilin frá líkamanum og kemur sú hugmynd úr grískri heimspeki. Nú orðið eru æ fleiri Biblíusérfræðingar sem segja að mannsálin samanstandi af öllu sem við erum, líkama (mold) og innra lífi (lífsanda), og að við getum ekki aðskilið þessi fyrirbæri sem gera okkur að því sem við erum. Þannig getum við sagt að ímynd Guðs sé allt það sem við erum eða ættum að vera – vitsmunalega, tilfinningalega, líkamlega og andlega.

lyndiseinkunnin í brennidepli

Þó Biblían sýni mikilvægi þess að við heiðrum Guð með líkamanum (1Kor 6.19-20), þá má ætla að **mikilvægast sé að ímynd Guðs sjáist í lyndiseinkunn okkar**. Margir hafa séð að

plantir þú hugsun uppskerð þú orð;
plantir þú orði uppskerð þú athöfn;
plantir þú athöfn uppskerð þú vana;
plantir þú vana uppskerð þú lyndiseinkunn;
plantir þú lyndiseinkunn uppskerð þú örlög.

Theodore Roosevelt, 26. forseti Bandaríkjanna (1858-1919) sagði: „Til langs tíma litið er lyndiseinkunnin það sem allt veltur á í lífi einstaklinga sem og þjóða.“ Kristinn höfundur víkkaði hugmyndina og tengdi hana eilífðinni: „Lyndiseinkunn sem mótuð er eftir guðlegri uppskrift er eini fjársjóðurinn sem við getum flutt úr þessum heimi til hins næsta“ (Christ's Object Lessons, 332).

En hvað er lyndiseinkunn? D. L. Moody sagði þessi fleygu orð: „Lyndiseinkunn er það sem þú ert í myrkri.“ Kannski er uppáhaldsskilgreiningin mín orð Ellenar White um að **siðferðisleg lyndiseinkunn sé „hugsanir og tilfinningar samtvinnaðar“** (5 Testimonies, 310).

Þannig að hugur mótaður í ímynd Guðs þróar með sér lyndiseinkunn sem endurspeglar lyndiseinkunn Guðs sem svo aftur ákveður hvað við gerum í þessu lífi og eilífðinni.

Við munum koma oft að þessu á næstu blaðsíðum. En í þessum inngangi höfum við komist að mikilvægri niðurstöðu – hugmynd sem hefur mátt til að breyta algerlega stefnu lífs okkar: við vorum sköpuð í ímynd Guðs og það vísar til alls sem við eigum að verða, sérstaklega lyndiseinkunnar okkar.

Sem sagt: Guð skapaði þig upphaflega í sinni ímynd sem átti svo að endurspeglar huga hans og líka lyndiseinkunn hans. Þegar lyndiseinkunn Guðs birtist í þér þá ertu fær um að uppfylla tilgang Guðs hér á jörðu og breiða út ríki hans fyrir hann. En eins og við munum sjá nú þá fór eitthvað úrskaiðis og ímynd í okkur Guðs spilltist, í okkur öllum.

Sem betur fer þurfum við ekki festast í þessu fari. Við getum lifað eins og Guð ætlaðist til.

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

vandi okkar allra

þetta snýst allt um eðli okkar

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

4

YFIRLIT

- **ég endurspeglar ekki ímynd Guðs eins og hann ætlaðist upphaflega til**
- **eðli mitt er stóra vandamálið**
- **syndin er uppreisn gegn konunglegu valdi Guðs yfir mér**
- **húsi ég þennan vanda með syndugt eðli mitt þá kalla ég reið Guðs yfir mig**
- **ég get ekki breytt syndugu eðli mínu –ég þarf að skipta á því og eðli Jesú**

hvers vegna er lamb ljúft?

Þótt við mannverurnar höfum upphaflega verið skapaðar í Guðs mynd og fyrir eitthvað einstakt og gott þá er reyndin oft allt önnur. Hvers vegna?

1. Hvaða vanda stóð Páll postuli frammi fyrir? (Rómverjabréfið 7.15).

Okkur líður öllum svona stundum og við getum orðið ergileg og niðurdregin. Svo hvers vegna gerum við margt gagnstætt því sem við vitum að er rétt og móti því sem Guð hafði í huga með okkur? Andrew Murry svarar þessu.

Hvers vegna er lamb alltaf ljúft? Því það er eðli þess. Er lambinu erfitt að sýna mildi? Nei. Hvers vegna ekki? Það er svo fallegt og ljúft. Þarf lambið að læra að vera ljúft? Nei. Hvers vegna er þetta lambinu svo auðvelt? Það er eðli þess. Og úlfurinn – hvers vegna er honum áreynslulaust að vera grimmur og sökkva tönnumum í lambið eða kindina? Því það er eðli hans. Hann þarf ekki að tala sig til; úlfseðlið er til staðar (Absolute Surrender, 16).

syndaverksmiðjan

Vandamálið sem Murray bendir á er kjarni þess hver ég er – þetta hefur með eðli mitt að gera. Málið snýst ekki bara um athafnir mínar heldur frekar um verksmiðjuna sem framleiðir þessar athafnir. **Aðalmálið hjá mér er ekki syndirnar sem ég geri heldur verksmiðjan innra með mér sem framleiðir þessar syndir. Þessi verksmiðja er eðli mitt. Og því meir sem ég nálgast Guð því betur sé ég alvarleika málsins. Því nær sem ég nálgast ljós Guðs því betur getur Heilagur andi sýnt mér mátt syndaverksmiðju minnar.**

2. Hvernig lýsir Páll mannlegu ástandi okkar og rötum þess? (Efesus 2.3).

Páll bendir á tvennt. Í fyrsta lagi höfum við öll þurft að eiga við syndugar langanir en í öðru lagi þá köllum við yfir okkur reiði Guðs vegna eðlis okkar. Þetta er alvarlegt. Vandamálið með verksmiðju syndugs eðlis okkar nær alla leið til Adams og Evu í Eden. Þar sem þau bjuggu í fullkomnum heimi án syndar kom Satan inn í Eden og freistaði Evu til að óhlýðnast Guði. Hún valdi að fylgja uppástungu Satans og svo fylgdi Adam henni. Afleiðingin var skemmd á ímynd og lyndiseinkunn Guðs innra með þeim báðum. Frekar en að langa að vera með Guði þá földu þau sig fyrir honum. Bæði voru samkvæmt eðli sínu í uppreisn gegn konunglegu valdi hans. Þú getur lesið söguna í 1. Mósebók 3. kafla ef þú þekkir hana ekki vel.

Svo ef eðli mitt er skaddað og syndugt hvernig get ég forðast öll vandamál, þjáningar og vanmátt sem slíkt eðli orsakar?

Eins og þú munt sjá í næsta kafla þá er svarið ekki bara að reyna meira á sig til að verða betri. Ég get ekki breytt eðli mínu til að verða góðlegri og betri. Það eina sem ég get gert – það eina sem hver og einn getur gert – er að skipta út innra eðli fyrir eðli Jesú. Í framhaldinu munum við skoða hvernig þetta er hægt.

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

hvernig áform Guðs kemst í samt lag

breyting verður þegar ég viðheld nánu sambandi við Guð

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

5

YFIRLIT

- *syndin fær mig til að fela mig fyrir Guði*
- *Guð á frumkvæði að öllum samskiptum*
- *upplýsingar breyta ekki mannverum*
- *einungis fyrir samband við Guð er hægt að breytast í ímynd Guðs*
- *allur andlegur þroski kemur sjálfkrafa vegna sambands við Guð*

Þér var ætlað að lifa í nánu persónulegu sambandi við Guð. En við höfum séð að þótt mannverur hafi verið skapaðar í ímynd Guðs – hannaðar til að lifa samkvæmt lyndiseinkunn Guðs í þessum heimi – þá er sú ímynd ekki tær og skír, heldur sködduð. Þetta orsakast af spilltu og syndugu eðli okkar. Hvernig bregst syndug vera við þessum vanda?

rofið samband

Ef við skoðum söguna um fyrstu uppreisn Adams og Evu í 1. Mósebók 3 sjáum við að þau földu sig fyrir Guði sem var ein fyrsta vísbendingin um að eitthvað væri að. „Þá heyrðu þau til Drottins Guðs sem gekk um í aldingarðinum í kvöldsvalanum og maðurinn og kona hans földu sig fyrir augliti Drottins milli trjána í aldingarðinum. Drottinn kallaði á manninn og sagði við hann: „Hvar ertu?““ (1Mós 3.8-9). Innri skaði þeirra fékk þau til að fela sig fyrir Guði því þau skömmuðust sín fyrir nekt sína. Einn höfundur gefur í skyn að þau hafi verið hjúpuð ljósi (kannski eins og Guð sjálfur er hjúpaður ljósi, Salm 104.2) en innri spilling orsakaði hvarf ytri dýrðar. En Guð kallaði á þau. Hann vildi hafa þau hjá sér þar sem þau höfðu verið sköpuð til að lifa óttalaus í fögnuði.

sambandið bætt með fórn

Hér er eitthvað gefið í skyn sem kemur æ betur í ljós síðar í sögu Biblíunnar. Adam og Eva gátu notið heilleika aftur en einungis vegna þess að Jesús mundi persónulega borga dauðasektina sem uppreisn þeirra krafðist (Róm 3.23-34). 1. Mósebók 3.21 segir að Guð hafi gert skinnkyrtla. Það þýddi að fórna þyrfti dýrum svo þau gætu klæðst og numið brott skömmina. Þannig fórnir hafa ávallt verið þungamiðja tilbeiðslu fólks Guðs. Fórnin var kjarninn í tjaldbúðar- og musterisþjónustu Ísraels. En fórnin var ekki tilgangur þjónustunnar – tilgangurinn var að fórnin sameinaði Guð og mann. Guð sagði: „Þeir skulu gera mér helgidóm svo að ég búi mitt á meðal þeirra“ (2Mós 25.8). Umbreyting gat einungis orðið með því að Guðs lýður væri í návist Guðs. Þannig er það með okkur. Til að lifa eins og Guð ætlaði okkur verðum við að læra að lifa í návist hans. Það þýðir að gefa frá okkur það sem hamlar okkur í að tengjast Guði þá er allt sem við losum okkur við til að tengjast Guði aftur er ekki alvöru fórn.

samband orsakar umbreytingu

Mannverur umbreytast ekki með upplýsingum heldur með samneyti við Guð.

Upplýsingar eru mikilvægar en það er einungis raunverulegt samneyti við Guð sem skapar þá nánd sem leyfir eðli Guðs að flæða inn í okkur og skipta út syndugu eðli okkar. Jesús útskýrði þetta fyrir lærisveinunum með sögunni um vínviðinn. Hann sagði: „Ég er vínviðurinn, þér eruð greinarnar. Sá ber mikinn ávöxt sem er í mér og ég í honum en án mín getið þér alls ekkert gert“ (Jóh 15.5).

1. Til hvers eigum við að vera tengd Jesú og hverjar eru afleiðingar þess? (8. vers).

2. Hvaða þrjú hugtök notar Jesús í eftirfarandi versum til að lýsa tengslum við Guð, 9-10, 11 og 14-15?

3. Hve oft er orðið „ef“ notað ofangreindum versum í Jóh 15 og hvað þýðir það?

Að lifa sem kristin vera er eins og að vera sjónvarp sem tengt er í vegg. Sérðu að horfa á sjónvarp og einhver tekur úr sambandi þá hverfur myndin samstundis. Til að fá hljóð og mynd þarf sífellt stöðuga orku. Því er klóin svo mikilvæg. Klóin tengir orkuna við tækið. Á hinn bóginn þá **er líf hins kristna ekki eins og að vera knúinn af rafhlöðum.** Sumum kristnum finnst lífið með Guði sé eins og að hlaða rafhlöðurnar með bæn og Biblíulestri að morgni, og endurhlaða svo aftur síðar. Slík hugsun getur verið hættuleg.

Jesús kallar sig vínviðinn og okkur greinarnar. **Þegar við erum tengd honum eins og klóin getur eðli hans streymt frá honum til okkar og við munum sjálfkrafa bera ávöxt – því eðli hans er innra með okkur. En þörf er á að vera alltaf í sambandi. Annars er hættu á að við reynum að lifa sem kristin—en án máttar hans.**

Þegar mannshugurinn tengist huga Guðs, hið endanlega við hið óendanlega, þá eru áhrif á líkama, huga og sál ómælanleg. Í slíku sambandi er að finna hina æðstu menntun. Þetta er Guðs leið fyrir þroska okkar" (Act of the Apostles 126).

?

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

hvers vegna að fylgja áformi Guðs?

það snýst allt um fögnuð

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

6

YFIRLIT

- fögnuður er innri afleiðing þess að spegla lyndiseinkunn Guðs
- ytri afleiðing þess að spegla lyndiseinkunn Guðs er við vitnum fyrir heiminum og alheiminum
- fögnuður er vottur þess að Guði sé að takast að opinbera sig gegnum mig

Hvers vegna ættum við að endurspeglu lyndiseinkunn Guðs – aðeins til að laga eitthvað sem var í ólagi – ímynd Guðs í okkur? Það hefur verið mér stórkostleg uppgötvun að **áform Guðs snúast um fögnuð, gleði**. Gleðin á að gegnsýra alla tilveru okkar og ég tel að Guð ætlist til að hún gegnsýri duldustu hluta alheimsins. Sjáðu hvernig gleðin hefur alltaf verið þema Guðs.

fögnuður við sköpunina

Þegar Guð mótaði heim sem speglaði dýrð hans fagnaði hann. Þegar Guð lagði frá sér verkfærin að kvöldi dags sá hann ítrekað að „það var gott“ og „harla gott“ (1Mós 1.4, 10, 12, 18, 21, 25, 31). Reyndar bætti Guð við aukadegi til að fagna einstakri sköpun sem hafði náð hámarki með sköpun vera „í sinni mynd“ (1Mós 1.26-27). „Og Guð blessaði sjöunda daginn og helgaði hann því að þann dag hvíldist Guð frá öllu sköpunarverki sínu sem hann hafði unnið að“ (1Mós 2.3). Englarnir og himneskar verur sem höfðu séð Guð skapa í sinni mynd fylltust gleði. Svo slegnir undrun yfir stórfengleika sköpunar Guðs að þeir sungu hástöfum „morgunstjörnurnar sungu saman gleðisöng og allir synir Guðs fögnuðu“ (Job 38.7).

fögnuður við endursköpunina

Koma syndarinnar gat ekki einu sinni slegið á gleðina. **Meðan Jesús vann að endursköpun mannkyns í ímynd Guðs svo við gætum lifað samkvæmt ríki föðurins, þá var fögnuður markmiðið.** „Ef þér haldið boðorð mín verðið þér stöðug í elsku minni, eins og ég hef haldið boðorð föður míns og er stöðugur í elsku hans. Þetta hef ég talað til yðar til þess að fögnuður minn sé í yður og fögnuður yðar sé fullkominn“ (Jóh 15.10-11). Fyrir þá sem hugsa hvort slíkt líf sé lögmálsþrálfur útskýrir Páll: „Guðs ríki er ekki matur og drykkur heldur réttlæti, friður og fögnuður í Heilögum anda“ (Róm 14.17).

Pétur fjallar um þessa gleði í ljósi endursköpunarinnar: „Þið hafið ekki séð hann en elskið hann þó. Þið hafið hann ekki nú fyrir augum ykkar en trúið samt á hann og fagnið með óumræðanlegri og dýrlegri gleði þegar þið eruð að ná takmarki trúar ykkar, frelsun sálna ykkar“ (1Pét 1.8-9).

Örlög hinna frelsuðu er fögnuður. Inni í gullhring er hægt að sjá gæðastimpil sem sannar þeim sem ber hann að hringurinn sé ekta. Eins er gleðin gæðastimpill sem sýnir að Guð starfi í okkur því ávöxtur Heilags anda í okkur „er...gleði“ (Gal 5.22). Þannig að **þegar við sjáum Guð að verki þá er ekki hægt annað en að sjá gleði hans og fyllast fögnuði**. Jafnvel undir álagi þá var það vegna þess að „gleði beið hans . . . að hann leið með þolinmæði á krossi . . . og hefur (hann) nú sest til hægri handar hálstóli Guðs“ (Heb 12.2).

En Guð ætlar þeim líka gleði sem vinna að þessu í annarra þágu. Páll skýrir fyrir Filippímönnum: „Fyrst Kristur veitir kjark, fyrst kærleikur hans uppörvar, fyrst andi hans

skapar samfélag, fyrst þar ríkir hlýja og samúð gerið þá gleði mín fullkomna með því að vera einhuga, hafa sama kærleika, einn hug og eina sál“ (Fil 2.1-2). Þegar Jóhannes ritar um að Guð tali orð endursköpunar í Kristi segir hann: „Þetta skrifum við til þess að fögnuður vor verið fullkominn“ (1Jóh 1.4). Síðar segir hann afdráttarlaust: „Ég hef enga meiri gleði en þá að heyra að börnin mín hlýði sannleikanum“ (3 Jóh 4). Enga meiri gleði! Hugsaðu þér!

gleði inn í eilífðina

Guð sér fyrir sér eilífð sem bíður okkar og er hún algerlega fyllt gleði. Þegar hann lítur fram og sér heim án syndar og nýja sköpun eilíflega endurreista í ímynd hans – alveg eins og hann hafði alltaf ætlað – þá flæðir fögnuður milli hans og fólks hans. „Sjá, ég skapa nýjan himin og nýja jörð og hins fyrri verður ekki minnst frammar og það skal engum í hug koma. Gleðjist og fagnið ævinlega yfir því sem ég skapa því sjá, ég geri Jerúsalem að fögnuði og íbúa hennar að gleði. Ég mun gleðjast yfir Jerúsalem og fagna yfir þjóð minni, þar mun aldrei frammar heyrast grátur og kvein“ (Jes 65.17-19). Ennfremur: „Drottinn, Guð þinn er hjá þér, hin frelsandi hetja. Hann mun fagna og gleðjast yfir þér, hann mun hrópa af fögnuði þín vegna eins og á hátíðisdegi og hugga með kærleika sínum“ (Sef 3.17).

Reyndar virðist Jóhannesi sem að upphafsstundir eilífðarinnar samanstandi af fagnaðarópum. „Og ég heyrði raddir sem frá miklum mannfjölda og sem nið margra vatna og sem gný frá sterkum þrumum. Þær sögðu: „Hallelúja, Drottinn Guð vor, hinn alvaldi, er konungur orðinn. Gleðjumst og fögnum og vegsömum hann því að komið er að brúðkaupi lambsins og brúður hans hefur búið sig. Henni var fengið skínandi klæði og hreint lín til að skrýðast í“ (Opb 19.6-8).

Að lokum hefur nekt Adams og Evu og allra barna þeirra sem hafa treyst Jesú verið hulin með réttlæti hans. Nú hafa þau klæði sem endurspeglja dýrd Guðs sjálfs. Börn hans eru nú reiðubúin til að fylla jörðina með dýrd Guðs og njóta gleði sem aldrei dvínar.

Og er eilífðarárin líða fram, munu þau færa mönnunum enn dýrlegri opinberanir um Guð og um Krist. Eins og þekkingin er framsækin, þá mun kærleikur, virðing og hamingja vaxa. Því meira sem menn læra um Guð, þeim mun meiri verðu aðdáunin á eðli hans. Þegar Jesús opinberar þeim auðæfi endurlausnarinnar og hið dásamlega afreksverk í hinni miklu deilu við Satan, þá munu hjörtu hinna endurleystu fagna í enn heitari hrifningu og frá sér numdir munu þeir slá gullhörpunar og tíu þúsund sinnum tíu þúsundir og þúsundir þúsunda radda munu fylla loftið máttugum lofsöngvum (Deilan mikla, 708).

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

hversu mikið er hægt að breytast?

ferðalag umbreytingarinnar er eilíft ferðalag

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

7

YFIRLIT

spurning

Heldur þú að englar himins—englarnir sem syngja „heilagur, heilagur, heilagur við háscæti Guðs—endurtaki sig? Syngja englar eins og vélar, eins um alla eilífð, alltaf sama gamla sönginn?

*Heilagur, heilagur, heilagur er Drottinn allsherjar,
öll jörðin er full af dýrð hans.
—Jes 6.3.*

Ég held ekki að englarnir endurtaki sig. En við framgang eilífðarinnar fá þeir sífellt nýja innsýn í yndisleik og dýrð Guðs okkar. Slíkar nýjar sýnir koma upp því Guð sjálfur er óendanlegur. Svo það er engin endastöð þegar kemur að þekkingunni á Guði. En þú hefur möguleika á eilífri vegferð endalauss þroska – þar sem þú æ betur endurspeglar lyndiseinkunn Jesú (2Kor 3.18). Til að hjálpa okkur að skilja þessa óendanlegu möguleika – sem grundvallast á óendanleika Guðs – þá skulum við skoða nokkrar staðreyndir um alheiminn.

- *svipað og alheimurinn er óendanlegur, eins er dýpt fegurðar, kærleika, gæsku og réttlætis Guðs*
- *vegna þess að Guð er óendanlegur, þá getur þekking mín og reynsla af kærleika, gæsku, gleði og mætti hans vaxið í eilífðinni*
- *því meir sem þekking mín á Guði vex, því betur líkist ég honum*

óendanleiki skilgreindur

Mér skilst að hægt sé að koma milljón jörðum fyrir í sólinni. Þvermál sólarinnar er 1,4 milljónir kílómetra. Þvermál VV Cephei er um 2000 sinnum meira. Væri henni stillt upp þar sem sólin er núna mundi hún ná yfir sporbauga Merkúr, Venus, jarðar, Mars, Júpiters og ná næstum Satúrnusi líka!

Ímyndaðu þér að þykkt þessa blaðs sé fjarlægðin frá jörðu til sólar, um 150 milljónir kílómetra. Á þessum skala yrði fjarlægðin til næstu stjörnu, sem er í 4,5 ljósára fjarlægð, staffli pappírs 21,5 m hár. Á sama skala yrði þvermál vetrarbrautarinnar okkar, sem er 100.000 ljósár, staffli pappírs 500 km hár.

Og að enda alheimsins? Staffinn okkar, þar sem ein blaðþykkt táknar fjarlægðina milli jarðar og sólar, yrði 50 milljónir kílómetra hár.

Og hvað er svo í öllu tómarúminu? Gerald Calvin framsetur skemmtilegar staðreyndir til að reyna að útskýra þetta. Stjörnuþokan sem er vetrarbrautin okkar heitir Vetrarbraut. Nálæg vetrarbraut sem kallast Magellanský er í aðeins 170.000 ljósára fjarlægð frá okkur og samanstendur af 15 milljörðum stjarna. Í um 2.2 milljóna ljósára fjarlægð er Andrómeda-stjörnuþokan, tvöfalt stærri en Vetrarbrautin okkar. Hún inniheldur 250 milljarða stjarna. Enn lengra frá er stjörnuþokan M87 með 750-1000 milljarða stjarna. Hér eru aðeins fjórar stjörnuþokur nefndar en Calvin segir að **ef Adam hefði byrjað að telja vetrarbrautir (stjörnuþokur) og talið 100 á mínútu og væri enn á lífi, þá væri hann enn að telja!** Og nú tölum við einungis um það sem mönnum hefur tekist að sjá með tækjum eins og Hubble-sjónaukanum.

Alheimurinn er óendanlegur. Við verðum ringluð af að hugsa um svona stærðir og vegalengdir. Þetta hjálpar okkur að skilja Guð örlífið betur. Guð er líka óendanlegur. **Það er einhvers konar óendanleiki við fegurð og gæsku lyndiseinkunnar hans og dýrðar.**

Miðað við þessa innsýn inn í stærð alheimsins þá getum við aldrei þekkt Guð algerlega – þann sem „ákveður tölu stjarnanna, nefnir þær allar með nafni“ (Sálm 147.4).

Alheimurinn okkar stórkostlegi gefur okkur til kynna að við munum aldrei skilja allt sem Guð varðar. En við getum byrjað að kynnast honum. Og svo haldið áfram að kynnast honum.

Það þýðir **að því lengur sem ég er að kynnast Guði því meira get ég lært. Þar sem Guð er óendanlegur þá getur þekking mín á honum og mikilleika hans, kærleika, gæsku, gleði, náð o.s.frv sífellt aukist.**

Sífellit.

Um alla eilífð. Sem þýðir milljarðar og milljarðar ára. Og svo lengur. Þannig er söngur englanna ætíð nýr. Alltaf ferskur. Og alltaf að dýpka og breikka með aðdáun og lofi.

Þroskast um eilífð

Þar sem Guð er óendanlegur mun ég aldrei ná því að segja: „Nú veit ég allt um Guð.“ Ég mun jafnvel ekki getað sagt það um neitt sem hann varðar.

Áttaðu þig á að meginmálið er ekki að þekkja Guð vitsmunalega. Aldrei. Þekking á Guði þarf alltaf að vera byggð á reynslu. Því það að þekkja Guð snýst alltaf um að verða. Verða – eins og hann.

Að þekkja Guð – sem sagt að verða eins og hann – er þungamiðja eilífs alheimstilgangs Guðs með lífi okkar.

Reyndar er sívaxandi endurspeglun á lyndiseinkunn Guðs miðdepill tilgangs hvernar skapaðrar veru.

Og mun verða það um milljarða og milljarða ára.

Eilíflega.

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

geimárás á hönnun Guðs

ég er í miðju alheimsstríðs sem snýst um lyndiseinkunn Guðs

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

8

YFIRLIT

barist um ímynd Guðs

Á sautjándu öld samdi enska ljóðskáldið John Milton hið fræga ljóð Paradísarmissi sem er um fall Lúsifers af himnum ofan. Milton notar Biblíuvers (t.d. Kólossubréfið 1.16, Sálmana 2.6-7 og Filippíbréfið 2.9-10,18) til að gefa ástæður fyrir komu syndar í heiminn.

Gary Anderson fjallar um skilning Miltons á uppreisn Satans í Harvard-ritgerð sinni. Sagan hefst með því að Satan heyrir að Faðirinn og Sonurinn ætluðu að skapa manninn. Sem æðsta sköpuð vera himinsins móðgaðist Satan því hann var ekki hafður með í ráðum. Er Faðirinn varð þess var kallaði hann saman alla englana og hóf upp Jesú og sýndi hann sem óviðjafnanlegan. Anderson lýsir hvernig Milton afhjúpar viðhorf Satans við þessa upphafningu Jesú.

Hafi Satan fundist þetta hneykslanlegt og næg ástæða til uppreisnar þá er líklegt að honum hafi fundist Adam og Eva enn meiri þyrnir í augum. Á vissan hátt er upphafning Krists ögrun sem gefur Satan tækifæri til að tjá andúð sína á áformum Guðs með alheiminn. Upphafning Krists opinberar hið dulda hatur þessa mikla engils og andstæðings (The Fall of Satan in the Thought of St. Ephrem and John Milton", Hugoye: Journal of Syriac Studies, Vol. 3, No. 1, January 2000).

Tvö hundruð árum eftir ljóð Miltons lýsir Ellen White upphafi uppreisnarinnar á líkan hátt:

Skaparinn mikli kallaði saman allan himinsins her svo hann gæti í viðurvist allra englanna sæmt Son sinn sérstökum heiðri. Sonurinn settist á háscætið við hlið Föðurins og allur hinn himneski her heilagra engla umkringdi þá. Faðirinn lýsti því þá yfir að hann hefði sjálfur ákvarðað að Kristur, Sonur hans, yrði honum jafn, þannig að hvar sem Sonurinn væri þar væri Faðirinn. Orði Sonarins skyldi hlýtt sem það væri orð Föðurins. Hann hefði veitt Syninum vald yfir hinum himnesku hersveitum. Sérstaklega ætti Sonurinn að samstarfa með Föðurnum við sköpun jarðarinnar og alls þess sem skyldi lifa á jörðinni. Sonur hans mundi framkvæma vilja hans og áform en ekki gera neitt af sjálfum sér. Vilji Föðurins mundi uppfyllast í honum. Lúsifer var öfundsjúkur og afbrýðissamur út í Jesú Krist. Samt beygði hann sig með englunum þegar þeir beygðu sig fyrir Jesú til að staðfesta yfirráð hans og yfirvald og rétt til að ráða, en hjarta hans var fullt öfundar og haturs (The Story of Redemption, 13-14).

alheimsstríðið í Biblíunni

1. Hvernig lýsir Biblían reiði Satans og falli hans af himni? (Opinberunarbókin 12.7-9).

Hér lýsir Jóhannes postuli Satan sem þeim sem „afvegaleiðir alla heimsbyggðina.“ En hvert beindu Satan og englar hans blekkingum sínum?

Við höfum þegar séð að mannverur voru skapaðar í „ímynd Guðs“ (1Mós 1.27). Nú lýsir Páll postuli hvernig verk hjálpræðisins beinist að fólki sem hefur verið mótað í ímynd Guðs. En sú ímynd er nú afmynduð vegna íhlutunar Satans.

2. Hver er tilgangur Guðs með þig samkvæmt Páli? (Rómverjabréfið 8.29)

3. Hvað gerist þegar þú samstarfar með Guði? (2. Korintubréf 3.18)

4. Um hvað snerist starf Páls? (Galatabréfið 4.19)

Þessi vers sýna að **árásir Satans—sem fagnaðarerindið fjallar um—varða ímynd Guðs í okkur.**

Á næstu síðu sérðu samantekt sögunnar um deiluna milli Guðs og Satans varðandi lyndiseinkunn Guðs. Þarna eru sjö lykilatburðir. **Það hjálpar þér að leggja þetta á minnið því allt annað sem gerist í Biblíunni tengist einu eða fleirum þessara mikilvægu tímabila.** Taktu eftir hvernig sérhver aðalviðburður tengist baráttunni um lyndiseinkunn Guðs.

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

heimsdeilan varðandi lyndiseinkunn Guðs

1

2

3

4

5

6

7

1	2	3	4	5	6	7
Fall Satans og engla hans af himni	Sköpunin—í fullkominni mynd Guðs	Fallid—ímynd Guðs af mynduð	Hjálpæðid—ímynd Guðs endur-mynduð	Dómurinn	Endurkomnan	Eyðing hins illa og eilíf endursköpun
Satan langaði að hafa mátt Guðs en án lyndiseinkunnar hans. Vegna drambarsins fór Satan í stríð við Jesú og guðsríki á himni, því var Satan og þriðjungj englanna varpað af himni. Dramb og reiði Satans jókst og hann hóf svo að eyða þeim sem Jesú hafði skapað í sinni mynd. Hinn fallni Satan og englar hans eru mönnum ósýnilegir.	Jesús skapaði okkur í sinni mynd. Öll sköpun hans var fögur og vakti mikla gleði hjá honum sjálfum og öllum í alheimi. 1. Mósebók 1.26-27 1. Mósebók 1.31 Jobsbók 38.4-7 Kól. 1.15-17	Stuttu eftir sköpunina fór Eva að sklingastiré góðs og illis – þangað sem Guð hafði bannað henni að fara. Þar tókst Satan að freista hennar. Þegar þau Adam höfðu óhýðnast Guði fundu þau sig nakin. Þessi synd hafði skadað lyndiseinkunn Guðs í þeim. Svo virðist sem þau hafi verið hulin áyrðarþarma sem táknaði dýrdarlyndiseinkunn Guðs innra með þeim. Og nú þegar lyndiseinkunn Guðs innra með þeim var sköðuð þá hvarf yfir áyrðarhjúpurn. En það sem verri var, nú fóru þau að finna fyrir afleiðingum óhýðninnar – þau hófu að deyja. Hvernig gátu þau og allir afkomendur þeirra frelsast undan afleiðingum syndarinnar? 1. Mósebók 3.1-12.	Synd leiðir ávallt til dauða. Sem syndarar erum við dæmd til eilífs dauða. En Jesús kom og dó fyrir okkur. Hann tók á sig syndarefingu okkar. Þannig að þegar ég trúi að Jesús hafi dáið fyrir mig þá frelsar Guð mig frá afleiðingum syndarinnar í framföðinni – frá eilífum dauða. En hann frelsar mig líka frá synd hér og nú. Þegar ég treysti á mátt endur-sköpunar Jesú fyrir Heilagan anda, þá lætur Jesús mig fá sína eigin lyndiseinkunn – lyndiseinkunn sem af-myndaðist í Adam og Evu í Eden. Þegar Heilagur andi heldur áfram að starfa í okkur þá endurspeglum við Jesú æ betur. Jesaja 53.4-6 Rómverjabréfið 3.21-24; 6.23 Rómverjabréfið 8.29 Galatabréfið 4.19 2. Korintubréf 3.18	Hver getur sagt að einhver sé frelsaður? Einungis Guð. En þar sem Satan sakar Guð um að hafa verið ósanngjarn og óréttlátur frá upphafi þá er dómurinn opin og þar sem alheimurinn getur séð að ákvarðanir Guðs eru réttar, góðar og sanngjarnar. Við frelsumst fyrir trú á Jesú. Slík trú skapar að nýju ímynd Guðs í okkur sem og breytingar í lífi okkar. Þess vegna segir Jesús hreint út að við verðum dæmd af veikum okkar sem eru óhjákvæmilegur ávöxtur trúar okkar. Slíkur ávöxtur sést þegar Heilagur andi opinberar sig í gegnum okkur. Róm. 14.10-12 Daníel 7.9-10 Matteus 25.31-46 Galatabréfið 5.22-23	Það sem undirbýr okkur til að standast á erfiðleikafimum endurkomunnar er að vera endurgerð í ímynd Guðs. Því ímynd Guðs er sama og „nafn“ Föðursins og Sonarins sem er „ritað“ á enni fólks Guðs. Jesús lofaði að snúa aftur til jarðar, og það líkamlega – eins og þegar hann kom í fyrra skiptið. Þetta verður engin leynikoma heldur sýnileg öllum. Þá munu líkamar okkar „á einu augabragði“ klæðast sömu dýrð og Adam og Eva í Eden. Op. 14.1 Jóhannes 14.1-3 Postulasagan 1.9-10 Matteus 24.24-27 1. Kor. 15.35-55	Eftir 1000 ára avöl með Jesú á himni munum við dæma Satan, engla hans og syndara. Eftir þennan dóm mun Guð eyða heiminum með eldi og endurskapa hann samkvæmt upphaflegu áformi. Við munum þá búa á jörðinni og verða æ líkari Jesú um alla eilífð. 1. Korintubréf 6.3 Op. 20.7-15 Op. 21.1-5 2. Korintubréf 3.18

Leiðsögukort fyrir ferð þína

hvernig ég held mér á réttri braut þegar á gefur

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

9

YFIRLIT

23. Davíðssálmur framsetur mismunandi áfanga lífsgöngunnar...

- lífið er ferð sem leiðir til Guðs sjálfs
- Guð er æfíð með okkur á þessari ferð sem leiðir til hans
- hvati hins kristna til að fara í þessa ferð er ekki bara til að flýja synduga jörð heldur til að búa í návist Guðs
- í gegnum Heilagan anda er Guð sífellt að hvetja mig til að verja tíma með honum

27. Davíðssálmur gefur ástæðuna fyrir þessari ferð

4 Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.

8 Ég minnst þess að þú sagðir: „Leiðið auglitis míns.“ Ég vil leita auglitis þíns, Drottinn.

ferð á átakasvæði alheimsstríðsins

Persónulegar áskoranirnar eru nægar þegar búið er á átakasvæði alheimsstríðs. Þegar á reynir á lífsins göngu hvað heldur okkur þá gangandi, svo að áform Guðs varðandi okkur haldist? Davíðssálmarnir 23 og 27 hjálpa okkur að skilja ferðalagið og hvers vegna við ættum að keppa áfram þó erfitt sé.

23. Sálmurinn lýsir ferð með fjórum áfangastöðum sem tengjast með réttum vegum—vegum lærisveinsins. Fyrst er svæði (1) grænna grunda og vatna sem hressa. Annar áfangastaðurinn (2) er dimmur dalur. Þriðji (3) staðurinn hefur borð hlaðið góðgæti handa mér, en samt umkringgt óvinum mínum. Rétti vegurinn endar við fjórða áfangastaðinn – þar sem fólk verður lærisveinar Jesú – (4) þ.e. hús Drottins.

Það sem fyrir augu ber

Svo hvað getur þessi sálmur kennt okkur um að spjara okkur þegar á þjatar svo við missum ekki sjónar af eilífðaráfangastað okkar?

- 1. Sama hversu óundirbúin og veikburða við erum fyrir svona ferð, þá lofar hirðirinn að útvega allt sem þarf.** „Drottinn er minn hirðir, mig mun ekkert breyta. Á grænum grundum lætur hann mig hvílast, leiðir mig að vötnum þar sem ég má næðis njóta“ (1. og 2. vers). Ég man eftir að lesa á ensku „I shall not want“ („mig mun ekkert skorta“ en getur þýtt „sem ég ekki vil“) og hálf hreytti að Guði „jú, ég vil víst! – ég vill!“ Hér er fyrsta áskorun ferðarinnar: ef við ætlum að ferðast án þess að kvarta yfir hirðinum þá verðum við að viðurkenna að væntingar okkar varðandi ferðina eru aðrar en hirðisins. Fyrsti þröskuldurinn er að láta af sífelldum kröfum okkar, væntingum og framagirni, og skilja að það sem Guð lætur í té sé allt sem við þurfum.
- 2. Sama hversu ruglingsleg ferð mín getur orðið þá mun vegur hirðisins ávallt uppfylla ætlanir hirðisins fyrir líf mitt.** „Hann leiðir mig um rétta vega fyrir sakir nafns síns“ (3. vers). Hér er talað um „rétta vega“, í sumum erlendum þýðingum er talað um „réttlætisins vega“. Hvers vegna er þessum vegum lýst sem „réttum“ eða „réttlætis“ vegum? Í fyrsta lagi eru þessir vegir réttir því þeir leiða til réttis áfangastaðar. Í öðru lagi eru þeir réttir vegna þess að samferðamaðurinn er réttur, hirðirinn. Í þriðja lagi eru þessir vegir réttir því þeir móta okkur rétt. Sjáðu hvernig við ferðumst eftir réttum – réttlætis – veginum „fyrir sakir nafns hans“ (3. vers), þ.e. til heiðurs og dýrðar hirðinum. En hvernig nákvæmlega er hirðinum sýndur heiður og dýrð? Við heiðrum hann ekki bara með því að harka af okkur og komast heim til hans án þess að gefast upp. Til að verða rétta fólkið þurfum við að uppfylla áform hirðisins. Eins og við munum sjá þá heiðrum við hirðinn mest með því að fyllast eðli hans og þannig endurspegla lyndiseinkunn hans. Það skrytna er að hirðirinn nær þessu markmiði kannski aðallega með því að leyfa okkur að þjást. Meira um þetta í næstu grein.
- 3. Sama hversu ógnvekjandi ferð okkar getur orðið, þá er dimman ekkert til að óttast því þar hjálpar hirðirinn mér til að þroskast og líkjast honum.** „Þótt ég fari um dimman dal óttast ég ekkert illt því þú ert hjá mér, sproti þinn og stafur hugga mig“ (4. vers). Þegar við sjáum ekki hirðinn vegna myrkurs þá mun Satan freista okkur til að halda að Guð hafi yfirgefið okkur eða að við höfum villst. En því er alveg öfugt farið. Elisabeth Elliot útskýrir þetta: „Lamb sem væri státt í dimmum dal gæti ályktað að það hefði verið afvegaleitt. En lambinu var nauðsynlegt að kynnastr myrkrinu til að læra að óttast ekki. Hirðirinn er ennþá með því“ (Elisabeth Elliot, Quest For Love, (Grand Rapids, MI: Fleming H. Revell, 1996), 218). Vissulega sjáum við í myrkrinu óvini okkar reyna að koma okkur á óvart, en þá sjáum við allt í einu hirðinum bregða fyrir þar sem hann beitir sprota sínum til að bægja óvininum frá. Og þegar okkur verður á að ráfa burt og erum alein og hrætt vegna hjóðanna í myrkrinu og þess sem við ímyndum okkur að sé þar, þá finnum við óvænt, og stundum á sársaukafullan hátt, fyrir staf hirðisins sem kippir okkur frá hættunni. Það er kannski helst í þessum dimmu dölum sem við upplifum hjálpræði hirðisins og lærum að treysta honum.
- 4. Sama hversu auðveld okkur finnst að ferð okkar ætti að vera þá leyfir hirðirinn óvinum okkar reglulega að umkringja okkur svo að við skiljum betur kærleika hans í okkar garð.** „Þú býrð mér borð frammi fyrir fjendum mínum, þú smyrð höfuð mitt með olíu, bikar minn er barmafullur“ (5. vers). Ég spurði börn í kirkju: „Hvað ef þið hefðuð allt sem ykkur langaði í á borði fyrir framan ykkur en svo stæðu óvinir ykkar hjá?“ „Ég held að óvinirnir mundu stela öllu,“ sagði einn

drengurinn. Rétt hjá honum! Hversu oft erum við ekki hrædd um að óvinir okkar steli hamingju okkar, starfi eða áformum Guðs fyrir okkur. Þetta er ein af lexíunum um borðið. Guð staðsetur það beint fyrir framan óvini okkar og svo sjáum við að þeir geta ekki tekið neitt af því sem Guð hefur lofað okkur. Þegar við sjáum yfirgnæfandi blessanir Guðs eru og hvernig ekkert og enginn getur haldið þeim frá okkur, þá fyllumst við furðu og þakklæti yfir gæsku föðursins. Því þá getum við sagt með Sálmaskáldinu: „Ég lofa þig, Drottinn, því þú dróst mig upp úr djúpinu og lést óvini mína ekki hlakka yfir mér“ (Sálm 30.1).

5. **Sama hversu einmana ég virðist á ferðinni þá er hirðirinn ávallt nálægur.** „Gæfa og náð fylgja mér alla ævidaga mína og í húsi DROTTINS bý ég langa ævi“ (6. vers). Gæfa og náð eru eiginleikar Guðs. Ef gæfa og náð fylgja mér þýðir það að Guð sjálfur fylgir mér. Davíð fullvissar okkur um að gæfa og náð fylgja honum dag hvern. Gæfa og náð fylgja honum um grænar grundir sem og um dimma dali. Hvort sem hirðirinn leiddi Davíð inn í myrkrið eða hvort hann hafi ráfað þangað sjálfur þá fylgja honum samt gæfa og náð. Þegar óvinir Davíðs hæða hann þá svara gæfa og náð öllum þörfum hans. Gæfa og náð yfirgefa hann aldrei. Hirðirinn, Immanúel, verður við hlið hans alveg til endimarka jarðar.

hvati ferðarinnar

Ferð lærisveinsins með hirðinum endar í húsi hirðisins. En ég hef nokkrar spurningar: Hvers vegna langar Davíð að fara þennan veg? Hver er ástæða þess, sérstaklega í ljósi erfiðleikanna? Hvers vegna heldur Davíð sínu striki þegar aðrir gefast upp og fara aðrar leiðir?

Í Sálmunum 27.4 er því lýst sem hvetur lambið til að gefast ekki upp heldur halda áfram: „Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.“ Dýpsta þrá Davíðs, sú sem hefur hvatt hann á ferð lífsins, er að horfa á yndisleik Drottins.

Eins og er um okkur þegar við viljum endilega verja tíma með einhverjum, þá vill Davíð verja öllum stundum með Guði því eðli Guðs er mikilvægar öllu öðru.

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

okkur er ekki ætlað að ferðast ein

leitum andlegs stuðnings

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

10

opinberum Jesú saman

1. Lestu Efesusbréfið 4.11-13. Hvert er sambandi þess að ná vaxtartakmarki Krists fyllingar – að verða eins og hann?

Páll segir að það að ná vaxtartakmarki Krists fyllingar sé tengt samfélagi. Það eru postular, spámenn, trúboðar og aðrir með andlegar gáfur sem starfa saman í að styrkja hverjir aðra í þjónustu og andlegum vexti. Að vaxa í samfélagi er mikilvægt vegna tveggja áskorana.

áskoranir: hvers vegna við þurfum samfélag

Fyrri áskorunin er við sjálf.

Eftir að Adam og Eva syndguðu erum við öll fædd með eðli sem er andstætt Guði og ríki hans.

2. Hvernig lýsir Davíð vandamáli okkar allra í Sálmunum 51.5?

Svo þegar við hefjum að fylgja Kristi erum við þá þegar haldin ýmsum föstum venjum sem erfitt er að láta af í einum hvelli. Svo getum við líka verið feimin eða lífil í okkur að eðlisfari og þráum stuðning annarra.

Seinni áskorunin er yfirnáttúrulegur óvinur okkar.

3. Hvernig lýsir Pétur óvini okkar í 1. Pétursbréfi 5.8?

Við getum ekki ein barist við slíkan yfirnáttúrulegan óvin sem býr yfir yfirnáttúrulegum mætti. Við þörfnumst sífellt yfirnáttúrulegs máttar annar staðar frá. Guð einn getur veitt hann. Mikilvægast er að við öðlumst slíkan mátt þegar við hvílum í nærveru hans og þráum Guð sjálfan umfram allt.

þroskumst saman

Hvernig mætum við þessum áskorunum í viðleitni okkar til að verða lærisveinar Jesú?

YFIRLIT

- **að opinbera fyllingu Krists gerist best í samfélagi**
- **andlegt samfélag veitir hvatningu í glímu minni við syndugar venjur**
- **andlegt samfélag er mér hvatning í glímu minni við yfirnáttúrulegan óvin**

4. Hvernig gagnast ráð Salómons þér við að verða lærisveinn? (Prédikarinn 4.9-12).

Stuðningur annarra á öllum sviðum lífsins skiptir máli en sérstaklega í andlega lífinu. Þó smá feimni hamli þér í fyrstu að deila með öðrum andlegri göngu þinni þá mundu að **Guð ætlaði þér að lifa og þroskast í kirkjusamfélaginu**. Þó viss einkamál séu aðeins milli einstaklingsins og Guðs þá er okkur ekki ætlað að vera ein á andlegri göngu okkar. Tilgangurinn er að þú sért ávallt meðal fólks sem hvetur þig og styður og sem þú líka getur hvatt og stutt. Því sendi Jesús lærisveinana til starfa tvo og tvo saman. Hvað með þig? Þegar þú íhugar að gefast Guði finnst þér þú geta gert það í eigin mætti? Ég hvet þig til að finna einhvern sem þú getur orðið samferða til að þið hvetjið og uppörvið hvort annað, og sérstaklega biðjið hvort fyrir öðru.

Þegar þú finnur slíkan einstakling sem hjálpar þér að tengjast Jesú skaltu verja tíma til að biðja Guð um leiðsögn. Íhugaðu svo eftirfarandi spurningar:

- Hver getur veitt mér andlega hvatningu og stuðning?
- Vil ég einhvern sem er kominn lengra en ég eða einhvern sem er á sama stað og ég er?
- Með hverjum líður mér vel með? Hverjum get ég treyst?
- Hvern gæti ég hvatt og stutt andlega?

einhver til að tala við

Skrifaðu nafn þeirrar persónu sem þig langar að biðja að ganga með þér næsta áfanga á andlegri göngu þinni.

?

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

endurreisnarferlið

fjórar stoðir sem endurskapa ímynd Guðs

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

11

YFIRLIT

endurmótun er ferli

Drögum saman helstu hugmyndirnar sem við höfum skoðað hingað til. Mannverur voru skapaðar í ímynd Guðs (1. Mósebók 1.26-27). Þannig skilgreinir ímynd Guðs hvað það er að vera mannvera. Syndin hefur rústað ímynd Guðs í manningu (sjá 2. Korintubríf 4.4), þannig að endurlausnin beinist að endurmótun ímyndar hans í okkur – ekki bara því að sleppa úr þessum heimi til himins. **En þó að sættin við Guð geti gerst á augabragði þá er ekki svo um umbreytinguna í ímynd Guðs. Að umbreytast æ meir í ímynd Guðs er ferli. En hvernig virkar það?**

endurmótun í helgidómi Guðs

Bók þessi er byggð á ferli þess að verða lærisveinar sem svo aftur byggist á helgidómi Biblíunnar. **Helgidómur er staður þar sem Guð býr.** Davíð tjáir þrá sína til að vera á slíkum stað:

Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans (Sálmarnir 27.4).

Davíð þráði að horfa á yndisleik Guðs – fegurð og dýrð lyndiseinkunnar Guðs. Eini staðurinn sem bauð upp á þetta var í nærveru Guðs. Á tíma Davíðs var Guð í musterinu. Guð var ekki bara aðlaðandi heldur mundi nærvera hans umbreyta Davíð. **Eins og Páll segir í 2. Korintubrési 3.18 þá endurnýjumst við í ímynd Guðs þegar við með „óhjúpudu andlífi sjáum dýrð Guðs endurspeglast í Kristi og andi hans lætur okkur umbreytast effir þeirri sömu mynd til enn meiri dýrðar“ – og dýrð Guðs og persónuleg nærvera er reynsla sem á sér stað í helgidómi Guðs.**

Og þó þessi umbreyting hefjist á jörðu þá mun henni ekki ljúka við endurkomu Jesú. Meðan við „horfum á yndisleik Drottins“ um alla eilífð þá munum við „umbreytast effir þeirri sömu mynd til enn meiri dýrðar.“ Þetta hugtak um umbreytingu er kjarni þessarar bókar.

Persónuleg nærvera Guðs átti sér fyrst stað hjá Adam og Evu í Eden (1. Mósebók 2-3). Þau mótuðust æ meir í ímynd Guðs þar sem þau hittu hann daglega. Eden var fyrsti helgidómurinn. Eftir komu syndarinnar var persónulega nærvera Guðs að finna í tjaldbúðinni. „Þeir skulu gera mér helgidóm svo að ég búi mitt á meðal þeirra“ (2. Mós ebók 25.8). Persónuleg nærvera Guðs sýndi sig síðar í musterinu í Jerúsalem (2. Kronikubók 7.1). **Helgisíðir helgidómsins og mustersins áttu að kenna fólki Guðs hvernig það gæti orðið heilagt eins og hann (3. Mósebók 11.44; 20:7; sbr. 1. Pétursbréf 1.16).**

Jóhannes notar málfar helgidómsins til að lýsa því hvernig Jesús kom og bjó með okkur (Jóhannesarguðspjall 1.14). Páll segir að kirkjan sé musteri Guðs (2. Korintubríf

- **helgidómur er bústaður Guðs**
- **endursköpun í ímynd Guðs gerist þegar ég íhuga dýrð Guðs í helgidómi hans**
- **hjarta mitt er helgidómur tileinkaður Guði**
- **samfélag við Guð sem endurreisir ímynd sína í mér er fjórþætt ferli: 1) þrá fyrir einlægni, 2) styrking trúar, 3) traust á guðlegan mátt, 4) þátttaka í starfi Guðs**
- **einlægni gerir mér mögulegt að einblína á yndisleik Guðs, trú skapar traust á Guði til að einblína á yndisleikann, traust á Guði er kjarninn í að leyfa umbreytingunni að endurspegla yndisleik Guðs, þátttaka í starfi Guðs er afleiðing þess að einblína á yndisleik Guðs**
- **ferlið er eins og spirall sem sífellt hringast meðan mismunandi þættir ferlisins þroskast í lífi mínu**

6.16-17) og líkamar okkar (1Kor 6.19-20). Páll skrifar líka um að „Kristur megi einnig fyrir trúna búa í hjörtum ykkar“ (Ef 3.17) sem gefur til kynna að hjarta mitt sé musteri handa Guði. Þetta þýðir að nærvera Guðs geti verið innra með okkur öllum. Þannig eru helgidómar staðir þar sem við getum dvalið og verið í sambandi við Guð og séð dýrð hans. Þannig eru helgidómar staðir umbreytinga. Dag einn munum við búa sem umbreytt fólk í nærveru Guðs í hinu himneska musteri! (Op 3.12; 21.3).

Páll undirstrikar áform Guðs um að endurskapa ímynd sína í okkur: „Þau sem hann þekkti fyrir fram hefur hann og fyrirhugað til þess að mótast effir mynd sonar síns...“ (Róm 8.29). Svo segir hann þetta líka vera áform þeirra sem starfa fyrir Guð. Hann skýrir þetta út frá eigin reynslu: „...börn mín, sem ég að nýju el með harmkvælum þangað til Kristur er myndaður í ykkur!“ (Gal 4.19).

En hvað þýðir þetta allt? Hvað hjálpar mér til að mæta yndisleik Guðs í helgidómi hans og upplifa endurmótun í ímynd hans?

stoðirnar 4

Bók þessi er byggð á 4 stoðum sem eiga að hjálpa þér að móta líf þitt eins og Guð ætlaði þér að lifa. Stoðirnar þurfa að koma í röð.

E

stoð 1—einlægni

Fyrsta stoðin er einlægni. Einlægni gagnvart Guði er val mitt (Sálm 65.4 ?) sem gerir mér fært að nálgast staðinn þar sem ég get „íhugað dýrð Drottins“ (1. Korintubrэф 3:18).

1. Hvernig lýsir Biblían hjartalagi farós (2. Mós 7.13) og lærisveina Jesú? (Markús 8.17).

2. Hvað lofar Guð að gera fyrir þá sem hafa steinhjarta? (Esekíel 36.26).

Steinhjarta hindra Heilagan anda í að hafa áhrif á mig. Á hinn bóginn er mjúkt hjarta það sem er opið fyrir áhrifum Heilags anda. **Eðli mitt vill ekki vera einlægt gagnvart Guði (Róm 3.10-12). Því hefur Guð frá upphafi átt frumkvæði af því að ná sambandi við okkur (1Mós 3.8-9). Ferð mín hefst þegar ég segist vilja vera í sambandi við Guð.**

T

stoð 2—trú

Önnur stoðin er trú. Trúin gerir mér fært að treysta honum nægilega til að „íhuga dýrð Drottins.“

3. Hver er ábyrgur fyrir að skapa skuldbindingu innra með okkur? (Róm 2.28-29).

4. Hvað lofar Guð að gera við hjarta þeirra sem opnir eru fyrir honum og hvað þýðir þetta? (1. Mósebók 17.10-11, 5. Mósebók 30.6).
-

Umskurn í Ísrael var ytra tákni um að vera helgaður sáttmála Guðs (samningur um samband). Á andlegan hátt þarf hjarta mitt sem helgidómur Guðs að umskerast sem sýnir þá traust mitt á Guði. Að vera opinn fyrir Guði þýðir ekki að ég treysti honum ennþá en einlægni er jarðvegurinn fyrir trú mína að festa rætur í hjarta mínu. Með syndugt eðli hið innra get ég ekki breytt mér. Guð einn getur breytt lífi mínu. Þannig verð ég að læra að treysta því að Guð geri það sem hann lofaði.

Ef þú íhugar þessar tvær tegundir hjartna þá á hjartað fyrst að verða mjúkt eða einlægt áður en það verður hjarta sem treystir Guði. Án einlægni get ég ekki treyst Guði. Trúarstoðin er nauðsynleg til að ég treysti á mátt Guðs frekar en eigin mátt.

stoð 3—raust á guðlegan mátt

Þriðja stoðin er um mikilvægasta atriðið sem styður við stöðuga umbreytingu í lífi mínu. Daglega þjónustan var kjarni helgisiða mustersins. Þetta voru morgun- og kvöldfórnirnar sem brunnu í guðlegum eldi á altarinu í forgarðinum. **Fórnirnar sem brunnu stöðugt í guðlegum eldi voru kjarni helgidómsþjónustu Ísraelsmanna. Þetta átti að sýna að Ísraelpjóð var stöðuglega háð Guði.**

5. Í ljósi helgidómsþjónustunnar, hvað segja Jesús og Páll að ég þurfi að gera til að verða lærisveinn? (Lúkas 9.23-24; Róm 12.1; sbr. Róm 6.5-7).
-

6. Daglegu fórnirnar voru ekki bara drepnar, þær eyddust líka í eldi. Hvaðan kom sá eldur? (3Mós 9.24; 2Kron 7.1).
-

7. Hvað getur eldurinn táknað í Nýja testamentinu? (Post 2.3-4; 1Þess 5.19).
-

Bæði fórnirnar og guðlegi eldurinn í tjaldbúðinni tengjast orðinu tamid sem þýðir „stöðugt“. Þörf var á stöðugum fórnum svo að eldurinn á altarinu – sem átti upptök sín á himni – brynni stöðuglega. Annars hefði fólk þurft að gera sinn eigin eld sem hentaði ekki heilögum tilgangi Guðs (3Mós 10).

Þannig má sjá þriðju stoðina sem tvær hliðar penings:

Hlið 1—stöðug fórn. Andlega séð er dauðinn eina leiðin til að fást við syndugt eðli mitt.

Hlið 2—stöðugt logandi fórn í guðlegum eldi. Þegar syndugt eðli mitt er dautt þarf eðli Guðs að koma í staðinn. Þetta gerist fyrir Heilagan anda Guðs sem sífellt fyllir líf mitt.

stoð 4—starfað fyrir Guð

Fjórðu stoðina má sjá sem afleiðingu þess að „íhuga dýrð Drottins.“ Mikilvægt er að sjá að allt sem ég geri fyrir Guð er afleiðing þess að verja tíma með honum. Oswald Cambers segir: „Aðalmálið í kristindómi er ekki það sem við gerum heldur sambandið sem við viðhöldum og svo andrúmsloftið sem það samband skapar. Það er allt sem Guð biður okkur að gæta að og það er það sem verður sífellt fyrir árásum“ (My Utmost for His Hightest, 4. ágúst). Þegar ég tengist Guði betur þá skapar andinn guðlegt andrúmsloft. Þetta styrkir mig í að hjálpa særðu og þjáðu fólki og hjálpar Guði að hafa áhrif á aðra gegnum mig.

Þessi hugmynd er undirstrikuð í daglegri þjónustu prestanna. Í hinu heilaga voru þrjár fórnir: brauð, ljós og reykelsi. Þessar fórnir þörfuðust elds. En guðlegur eldur af fórnaraltarinu var einn leyfður – heilagur eldur sem logaði stöðugt vegna stanslausra fórna. Það var verk prestsins að fara með heilagan eld frá altarinu inn í hið heilaga þannig að ljósið, reykelsið og brauðið væri sífellt fært Guði. Starf prestsins og þessar fórnir þrjár – allt átti þetta að vera viðvarandi.

Brauð-, ljós- og reykelsisfórnimar bentu á persónu og stöðuga þjónustu Jesú. Þannig benda þær líka á okkur og það sem við gerum fyrir Jesú. Við eigum stöðuglega að vera prestar fyrir Guð og verða lifandi fórnir fylltar Heilögum anda. Þegar við líkjum eftir Jesú þá flytjum við öðrum orð hans, biðjum fyrir öðrum og sýnum öðrum ljós lyndiseinkunnar Guðs. Þetta ber okkur að sífellt gera. Þessar þrjár fórnir eru forgangsatríði í starfi þínu fyrir Guð.

8. Hvernig lýsir Pétur þessu viðvarandi hlutverki þínu? (1Pét 2.9).

Starf prestanna hjálpaði fólki Guðs – þó syndugt væri – að viðhalda sambandi sínu við heilagan Guð. En þetta átti ekki að vera leynilegt samband.

9. Hvernig var návist Guðs í helgidóminum sýnileg? (2Mós 40.34-35).

10. Hvaða áhrif á aðra gæti það haft þegar fólk sér betur og betur dýrð Guðs í helgidómi þíns eigin lífs? (2Kor 3.18).

samantekt

Guð ætlaði mér að sýna heiminum ímynd hans og lyndiseinkunn. Til að verða í nærveru Guðs þar sem ég get séð dýrð Guðs og breyst og líkst honum þá er þarna fjögurra þrepa ferli í gangi:

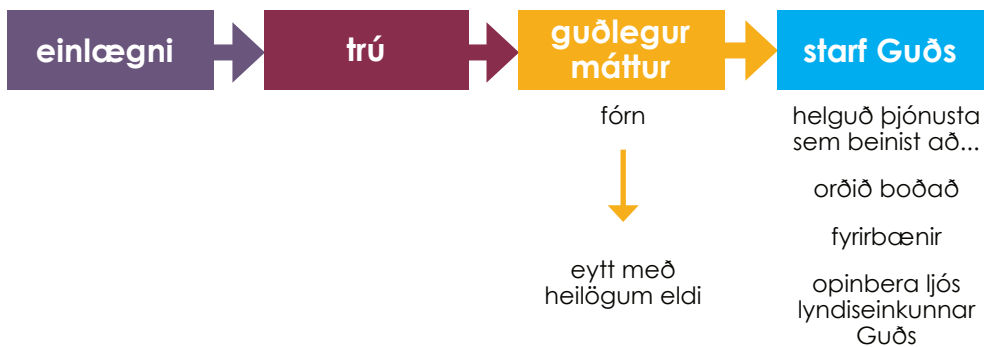
- Þrá einlægni.** Ég þarf að leyfa Heilögum anda að hafa áhrif á hjarta mitt eigi eitthvað að breytast.
- Dýpri trú.** Þegar einlægni er til staðar getur trúin fest rætur í hjarta mínu. Trúin er skilyrði fyrir umbreytingu því án hennar treysti ég ekki Guði og fyrirheitum hans um að breyta mér.
- Traust á guðlegan mátt.** Þegar trú mín er nægilega sterk til að fórna (gefa eftir/sleppa) öllu sem ég á í hendur Guðs þá kemur hinn guðlegi máttur

Heilags anda inn í hjarta mitt og ég endurspeglu Guð æ betur.

4. **Samstarfað með Guði.** Þegar ég samstarfa með Guði í að deila orði hans, biðja fyrir öðrum, og sýna heiminum lyndiseinkunn hans þá mun ég gera það með Heilögum eldi Heilags anda sem er lífi mínu. Þegar guðlegur máttur verkar í starfi hans – eins og gerðist hjá lærisveinunum á hvítasunnudaginn (sjá Postulasöguna) – þá gerist margt stórkostlegt þegar persónuleg nærvera Guðs verður sýnileg og virk í mér.

Ein þrá—ferlið

að þrá að ganga inn í helgidóm Guðs og sjá dýrð hans þannig að ég endurspegli dýrð og ímynd Guðs

Mikilvægt er að sjá þetta ferli sem spirál upp í loftið. Ferðalag okkar er ekki bara að byrja á einlægni og enda í starfi Guðs. Heldur erum við sífellt í hringferli, sífellt að þroskast í ímynd Guðs—eilíflega.

við ferðina bætist bænin

Bænin er skilyrði við hvert skref þess ferlis til að verða lærisveinn. Reyndu því að semja bæn sem leiðir þig gegnum þessa 4 stöðir.

Kæri faðir, (löngun mín til að sýna Guði einlægni:) _____

(löngun mín í sterkari trú:) _____

(löngun mín til að treysta á guðlegan mátt:) _____

(Löngun mín til að starfa fyrir Guð í mætti hans:) _____

Í Jesú nafni, amen.

?

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

hjartavandamál

greining einkenna og stíflulosun

HVERNIG VAR
MÉR ÆTLAÐ AÐ
LIFA?

12

stíflur og einkenni þeirra

Við höfum skoðað stoðirnar 4—einlægni, trú, traust á guðlegan mátt og að starf fyrir Guð – sem saman sýna hvernig ímynd Guðs getur stöðuglega vaxið innra með okkur.

En hvað gerist þegar eitthvað strandar í ferlinu? Hvaða einkenni sýna mig afhuga Guði? Eða að ég lifi í vantrú? Eða gangi fyrir eigin afli? Og þegar ég sé vandamálið hvernig losa ég stíflurnar í stöðnuðu hjarta mínu?

Svona ættur stoðirnar 4 að líta út:

En svo geta andstæður þeirra orðið að stíflum. Þá birtast einkenni sem sýna skaddað hjarta. Hér eru nokkur dæmi:

1. Sjáðu þennan lista sjúkdómseinkenna. Merktu við þau sem eiga við þig.
2. Getur þú bætt einkennum við sem þú hefur séð hjá fólki? Skráðu þau á línurnar að ofan.

einkenni og ímynd Guðs

Íhugaðu þessi einkenni um stund. Sjáðu hvernig sum þeirra tengjast augljóslega synd en önnur hafa áhrif á okkur tilfinningalega, vitsmunalega og jafnvel líkamlega.

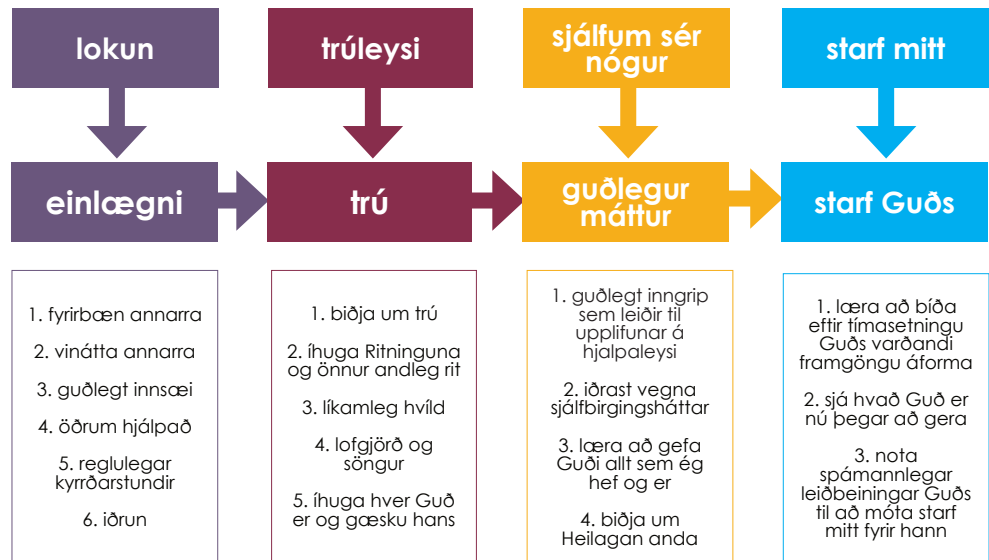
YFIRLIT

- *án sambands við Guð mun hjarta mitt eðlilega verða lokaðra, trúlausara og sjálfu sér nógt*
- *sérhver hjartastífla sést á ytri einkennum*
- *þar sem ég er í ímynd Guðs þá munu einkenni hjartavandamála snerta mig andlega, vitsmunalega, tilfinningalega og líkamlega*

Samt eru þau öll afleiðingar syndugs eðlis. Þar sem við erum mynduð í ímynd Guðs og hver þáttur er tengdur öðrum þá mun hugur, líkami og andi verða fyrir áhrifum af einkenna andlega vanheils hjarta.

stíflulosun

Þegar einkenni andlega vanheils hjarta koma fram þá er hægt að hefjast handa við stíflulosun. Hér fylgja nokkrar leiðbeiningar um að breyta lokuðu í opið, trúlausu í trúfast, sjálfbirgingshætti í guðlegan mátt og starfi mínu í starf Guðs. Í 2. hluta Ein þrá munum við skoða þetta nánar.

3. Hjörtu sem eru lokuð, trúlaus og sjálfum sér nóg getum við kallað að sé með óbreytanlegar stillingar, hjarta sem er ekki í sambandi við Guð. Bið nú Guð um að sýna þér það sem í lífi þínu—vitsmunalega, líkamlega eða andlega—gæti fengið hjarta þitt til að vera:

lokað: _____

trúlaust: _____

sjálfu sér nógt: _____

4. Merktu við erfiðustu stíflurnar í spurningunni hér að ofan. Svar þitt hjálpar þér að ákveða hvaða stöðum þú þarft að sinna mest í næsta hluta.

?

hvernig var mér ætlað að lifa?

Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?

hverjum geturðu deilt þessu með?

